

Ændringsforslag under Nr. 5 til § 2 af samme:

2det Stykke udgaar, og i Stedet for sættes:

„Saa snart Strandfogden har modtaget saadan Underretning, skal han uopholdelig begive sig til Strandingsstedet, og saafremt Underretningen viser sig at være rigtig, paa hurtigste Maade tilstille Politimesteren, nærmeste Toldfunktionær og, dersom de paa Skibet værende Personer ikke skønnes at kunne reddes med de forhaandenværende Midler, tillige nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende indenfor en rimelig Afstand, Melding derom. Politimesteren har uopholdelig enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.

Naar løst Gods, Brag eller Bragstykker indbringe paa Forstranden, har Strandfogden, saasnart han erholder Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Braggodsset, hvorhos han uopholdelig bør drage Omsorg for, at Godset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr.“

vedtoges uden Afstemning.

§ 2 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Naar Skib er strandet eller i Begreb med at strande eller fra Land ses paa anden Maade at være stød i Nød, hvorfra det ikke ved egen Hjælp kan redde sig, skal den, som bliver det var, hurtigst muligt derom underrette Strandfogden og har herfor Krav paa passende Godtgørelse, der fastsættes af Politiet.

Saa snart Strandfogden har modtaget saadan Underretning, skal han uopholdelig begive sig til Strandingsstedet, og saafremt Underretningen viser sig at være rigtig, paa hurtigste Maade tilstille Politimesteren, nærmeste Toldfunktionær og, dersom de paa Skibet værende Personer ikke skønnes at kunne reddes med de forhaandenværende Midler, tillige nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende inden for en rimelig Afstand, Melding derom. Politimesteren har uopholdeligt enten selv eller ved Fuldmægtig at begive sig til Strandingsstedet.

Naar løst Gods, Brag eller Bragstykker indbringe paa Forstranden, har Strandfogden, saasnart han erholder Kundskab derom, foruden at gøre Indberetning til Politimesteren

efter den ham i saa Henseende givne Instruks, at tilstille vedkommende Toldfunktionær Underretning om Braggodsset, hvorhos han uopholdelig bør drage Omsorg for, at Godset bringes i Sikkerhed. Politiets Tilstedekomst udfordres ikke, naar Værdien af det inddrevne Gods, der er Genstand for samlet Bjærgning, skønnes ikke at overstige 500 Kr. vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 6—8 til § 3 af samme:

6) 2det Stk., Linie 1. Efter „Betaling“ indskydes: „efter Evne“.

7) 4de Stk., Linie 1—2. Ordene: „som sker ved Foranstaltning fra Rysien,“ udgaa.

8) 3 Stykke 4, Linie 3, sættes: „,“ efter „samt“, hvorhos: „til Godiets“ forandres til: „for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets“.

vedtoges uden Afstemning.

§ 3 med de vedtagne Ændringer, saalydende:

Hvor det gælder at redde Mennefelix, er enhver forpligtet til at yde den Bistand, som han kan yde uden Fare for Liv eller Helbred (almindelig borgerlig Straffelovs § 199), og til, mod Erstatning for den Skade, som derved sker, at afgive ethvert dertil tjenligt Redskab, samt til at tilstede fornøden Færdsel paa sin Grund.

Til skibbrudne kan Politiet forlange, at de omboende mod billig Betaling efter Evne skulle afgive fornødent Husly samt yde Kost og Pleje, indtil, for Uændingens Vedkommende, deres Forsørgelse kan overtages af Konsulen, henholdsvis Statskassen, hvor denne ved international Overenskomst er pligtig dertil, eller, for her hjemmehørende Søfolks Vedkommende, Hjemsendelse kan ske efter Reglerne i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 § 64.

Til de i § 2 omhandlede Meldinger er enhver pligtig mod Betaling at afgive de efter Politiets Skøn fornødne Befordringsmidler.

Endelig er enhver pligtig til ved enhver Bjærgning mod Erstatning at tilstede fornøden Afgang til og Benyttelse af sin Grund samt, for saa vidt det bjærgede Gods ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel, til dets Bevaring afgive Husrum, som han ikke selv benytter.